

מגו:

השולח פרק רביעי גיטין

עין משפט
גו מצוה

ק"ג א מ"י פ"ד מהל' השות' הלכה עו' קמנ' עשין' מה' ע"ע' אה"ש ס"י מד' פט"י י' וע"ש:

ק"ד ב מ"י פ"ד מהל' השות' הלכה עו' קמנ' עשין' מה' ע"ע' אה"ש ס"י מד' פט"י י' וע"ש:

ק"ה ג מ"י פ"ד מהל' השות' הלכה עו' קמנ' עשין' מה' ע"ע' אה"ש ס"י מד' פט"י י' וע"ש:

ק"ו ד מ"י פ"ד מהל' השות' הלכה עו' קמנ' עשין' מה' ע"ע' אה"ש ס"י מד' פט"י י' וע"ש:

ק"ז ה מ"י פ"ד מהל' השות' הלכה עו' קמנ' עשין' מה' ע"ע' אה"ש ס"י מד' פט"י י' וע"ש:

ק"ח ו מ"י פ"ד מהל' השות' הלכה עו' קמנ' עשין' מה' ע"ע' אה"ש ס"י מד' פט"י י' וע"ש:

ק"ט י מ"י פ"ד מהל' השות' הלכה עו' קמנ' עשין' מה' ע"ע' אה"ש ס"י מד' פט"י י' וע"ש:

מסורת הש"ס

(א) [לקמן פ"ג:] (ב) יבמות טו. ל"ג ל"ג. (ג) שבת ק"א. יבמות פ"ג. [קדושין לה.] (ד) [לעיל לה:] יבמות ט"ו. (ה) [ערכין ט"ו:] (ו) א"ר פ"ה. לקמן מד' ע"ב ד"ה ל"ג. (ז) לקמן פ"ה. קדושין פ"ה. (ח) [ומ"י ע"ז פ"ד.] (ט) [פ"ה ח"ט ד"ה מ"ג. ד"ה א"ן ל"ו.] (י) [הרי"ר משב"ן דלפירא ח"ט חזקן לגופיה הכא במאי עסקי' בשלוח.] (יא) מ"ד. י' [דף מ"ה.] (יב) [לקמן מה"א.] (יג) [לקמן מ"א.]

תורה אור השלם

1. ואיש כי ישב את אשה שכבת זרע וזוהי שפחה נזרפת לאיש ודפדה לא נזרפתה או הפישה לא נתן לה בקרח תורה לא יזימה כי לא חפשה: יקרא י"ט כ

2. ויברך אותה אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה רדו ברבית הם ובעוץ השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ: בראשית א כח

הגרות הב"ח

(א) ג"י ממלך כרי' ט' כחוקה. י"ב ע"ן חס"ל לעיל ד' מה ע"ב דמשמרתין אותה משום שהיא מלוה רבה וכן נבדחת ד' מה ע"ב שתימר ר"א עבדו להשלים לעשרה ופ"ק מלוה הכלה נכסיה היא ומשני מלוה לרבים שא"ל וכ"כ הע"ש שבת ד' ד [וישאלו חס"ל:]

וא"ן אני קורא בה אשת שני מתיים וא"מ והכא מאי נפקא מינה א"ש היא אשת שני מתיים הא אמרינן צ"ד ד' אחין ויבמות דף לא: דייקת שני יבמין דרבנן גזירה שמה יבמות הכחות נבית אחד מתיבמות וזה לא שייך הכא ו"ל דהתם במאמר דרבנן הו"ל ויקח ב' יבמין דרבנן אכל בעלמא הו"ל דאורייתא: **מה נפשך אי קדושי ראונו בו' פ"י** בקונטרס דמשום פלוגתא דלמוראי דלעיל ממסקנא ליה הי מנייהו הוו קדושין וקשה לרב חסדא גופיה פשיטא ליה דהוו קדושין ורבה בר רב הונא נמי מור נו מנח דברי רב חסדא ונראה דמסקנא ליה אי גמרי קדושי ראשון אי פקעי: **גמרו** קדושי ראשון. והא דלמרי' בפ"ק דקדושין (דף א.) נהמה של שני שותפין הקדיש חליה וזור ולקחה והקדיש חליה כי הא לא הקדישה לא גמרי שאני התם דלפטר שטרעה ויהיו חליה דמיה הקדש וחליה חולין אכל הכא דאי אפשר שתהא חליה מקודשת דכי יקח איש אשה כמיב לא חלי אשה מסכת לוימיר או גמרי או פקעי ואע"ג דהתם מדמי למקדש חלי אשה לא קשה מידי דמייתא שפיר דהיכא דליכא דעת אחרת לא פשטי ככולה אי נמי איכא לוימיר דנהמה של שני שותפין שפיר נקניינו קנת שפיר דנהמה הימה נת הקדש לפיכך לא גמרי אכל הכא חליה שפחה לא הימה כולל קדושין: **אבל** אם כתב עליו אונו והו שחרורו. וא"מ הא דלמר אמירר לעיל (דף ט.) המפקיר עבדו אין לו תקנה דאסורא דליכא גביה לא מני מקני ליה וכלן משמע דיש לו תקנה כשטר ועל כרחק לא משחרר ליה עד שינחם דאי לאלמר מילי השחרור היכי מונין ליה ומקרי ליה לעובד כוכבים להשמענו צו ו"ל דלא דמי למפקיר לעובד כוכבים לא קני ליה אלא למעשה דיו ואכתי פש ליה גבי ישראל ממונא דקני ליה לקנס ולוולדות ולא הפקיעו ממנו חכמים עד אשר שיכוננו לו גט שחרור: **הא** לגופא. פ"י בקונט' גבי עבד קב"ע לו זמן שאם לא יפדוה יהא גופו חלוט לעובד כוכבים ומעשיו משתעבד בו וכיון דמולול בתקנתא דרבנן קנסוה אע"ג דלא מטא זימניה וגבי שדה איירי דקב"ע ליה זמן לפירי שאם לא יפדוה עד הזמן יאכל הפירות משם ואילין עד שיפרע הלכך אפי' מטא זימניה אין לו אלא פירות

ותימה כיון דעד דלא מטא זימניה אין לו פירות מה שייך לומר פטור מן המעשר ועוד דהוה ליה למימר אידי ואידי בין מטא זימניה בין לא מטא זימניה ומדנקט לא מטא זימניה משמע דלא מתוקמא היא דמעשר אלא בלא מטא זימניה ונראה לפרש הא לגופא הא לפירא כמו הא גופא והא פירא דגבי עבד אע"ג דלא מטא זימניה הגוף בבית העובד כוכבים ומפקיעו מן המלוה ומש"ה יולא לחירות אכל כשדה אין לו לישאל אלא פירות והשדה כשדות העובד כוכבים ופטור: כשלה

עבד חשיב לה מכירה וגבי שדה לאו מכירה היא: **הא דמטא זימניה**. הך דגבי עבד: אלא גבי עבד דמטא זימניה. כשון קשיא הוא: **הא לגופא**. גבי עבד דקב"ע בו זמן לגופו שאם לא ימן לו עד אותו זמן יהא גופו חלוט לעובד כוכבים ומעשיו היה משתעבד בו וכיון דולול בתקנתא דרבנן דאסרו למכור עבד לעובד כוכבים ואע"ג דלא מטא זימניה. וגבי שדה דקב"ע לו זמן לפירות עכשיו לא תאכל הפירות ואם לא אפרע לך ליום פלוני אכול פירות עד שאפרע מעותיך הלכך אפי' מטא זימניה לאו מכירה היא וכ"ש כדלא מטא זימניה: הוי

וא"ן אני קורא בה אשת שני מתיים וא"מ והכא מאי נפקא מינה א"ש היא אשת שני מתיים הא אמרינן צ"ד ד' אחין ויבמות דף לא: דייקת שני יבמין דרבנן גזירה שמה יבמות הכחות נבית אחד מתיבמות וזה לא שייך הכא ו"ל דהתם במאמר דרבנן הו"ל ויקח ב' יבמין דרבנן אכל בעלמא הו"ל דאורייתא: **מה נפשך אי קדושי ראונו בו' פ"י** בקונטרס דמשום פלוגתא דלמוראי דלעיל ממסקנא ליה הי מנייהו הוו קדושין וקשה לרב חסדא גופיה פשיטא ליה דהוו קדושין ורבה בר רב הונא נמי מור נו מנח דברי רב חסדא ונראה דמסקנא ליה אי גמרי קדושי ראשון אי פקעי: **גמרו** קדושי ראשון. והא דלמרי' בפ"ק דקדושין (דף א.) נהמה של שני שותפין הקדיש חליה וזור ולקחה והקדיש חליה כי הא לא הקדישה לא גמרי שאני התם דלפטר שטרעה ויהיו חליה דמיה הקדש וחליה חולין אכל הכא דאי אפשר שתהא חליה מקודשת דכי יקח איש אשה כמיב לא חלי אשה מסכת לוימיר או גמרי או פקעי ואע"ג דהתם מדמי למקדש חלי אשה לא קשה מידי דמייתא שפיר דהיכא דליכא דעת אחרת לא פשטי ככולה אי נמי איכא לוימיר דנהמה של שני שותפין שפיר נקניינו קנת שפיר דנהמה הימה נת הקדש לפיכך לא גמרי אכל הכא חליה שפחה לא הימה כולל קדושין: **אבל** אם כתב עליו אונו והו שחרורו. וא"מ הא דלמר אמירר לעיל (דף ט.) המפקיר עבדו אין לו תקנה דאסורא דליכא גביה לא מני מקני ליה וכלן משמע דיש לו תקנה כשטר ועל כרחק לא משחרר ליה עד שינחם דאי לאלמר מילי השחרור היכי מונין ליה ומקרי ליה לעובד כוכבים להשמענו צו ו"ל דלא דמי למפקיר לעובד כוכבים לא קני ליה אלא למעשה דיו ואכתי פש ליה גבי ישראל ממונא דקני ליה לקנס ולוולדות ולא הפקיעו ממנו חכמים עד אשר שיכוננו לו גט שחרור: **הא** לגופא. פ"י בקונט' גבי עבד קב"ע לו זמן שאם לא יפדוה יהא גופו חלוט לעובד כוכבים ומעשיו משתעבד בו וכיון דמולול בתקנתא דרבנן קנסוה אע"ג דלא מטא זימניה וגבי שדה איירי דקב"ע ליה זמן לפירי שאם לא יפדוה עד הזמן יאכל הפירות משם ואילין עד שיפרע הלכך אפי' מטא זימניה אין לו אלא פירות

ותימה כיון דעד דלא מטא זימניה אין לו פירות מה שייך לומר פטור מן המעשר ועוד דהוה ליה למימר אידי ואידי בין מטא זימניה בין לא מטא זימניה ומדנקט לא מטא זימניה משמע דלא מתוקמא היא דמעשר אלא בלא מטא זימניה ונראה לפרש הא לגופא הא לפירא כמו הא גופא והא פירא דגבי עבד אע"ג דלא מטא זימניה הגוף בבית העובד כוכבים ומפקיעו מן המלוה ומש"ה יולא לחירות אכל כשדה אין לו לישאל אלא פירות והשדה כשדות העובד כוכבים ופטור: כשלה

עבד חשיב לה מכירה וגבי שדה לאו מכירה היא: **הא דמטא זימניה**. הך דגבי עבד: אלא גבי עבד דמטא זימניה. כשון קשיא הוא: **הא לגופא**. גבי עבד דקב"ע בו זמן לגופו שאם לא ימן לו עד אותו זמן יהא גופו חלוט לעובד כוכבים ומעשיו היה משתעבד בו וכיון דולול בתקנתא דרבנן דאסרו למכור עבד לעובד כוכבים ואע"ג דלא מטא זימניה. וגבי שדה דקב"ע לו זמן לפירות עכשיו לא תאכל הפירות ואם לא אפרע לך ליום פלוני אכול פירות עד שאפרע מעותיך הלכך אפי' מטא זימניה לאו מכירה היא וכ"ש כדלא מטא זימניה: הוי